

КРУШЫНА

Расквітнела пышная крушына
Буйна па-над ціхаю ракой...
Сэрца маё дробна раскрышыла
І ў душы парушыла спакой!

ПРЫПЕЎ:

Чаму ж ты, вясна, гэтак рана
Спяшалася ў край над ракой?
Нашто мне сардэчныя раны?
Вярні мне, крушына, спакой!

Галаву мне моцна закружыла,
Сіл хадзіць і дыхаць нестася...
Хоць цвіцеш прыгожа ты, крушына,
А дурманяць ягадкі твае!

ПРЫПЕЎ.

Дагараюць ціха арабіны,
Хутае крушыну першы снег...
Не схіляй галінкі ты, крушына,
Скрухай не агортвай ты мяне!

ПРЫПЕЎ.